

Oddílovka Apríllovka

Stejně jako na každou jinou oddílovku jsme se i v aprílový den 1. 4. sešli v 16 h. na konečné jedničky v Bolevci, kde jsme spolu se Lvíčetem a dalšími rovery převzali děti od jejich rodičů a společně vyrazili na klubovnu. Děti už byli obeznámeni o tom, že na Apríla mají někoho napálit, takže většina roverů jimi byla obklopena a snažila se nenalétnout chytákům co jim povídali.

Po příchodu na klubovnu jsme shodili batůžky, zakřičeli oddílový pokřik, rozdali bodování a rychle se vrhli na první zábavnou hru. Tou bylo praskání balónek, které měli děti přivázané na nohou. Nejdříve po jednotlivcích a pak pro ty ostřílené i ve dvojicích. Když už byli všichni dostatečně uběhaní, dostala každá skupina dva toaletní papíry a z jednoho člena vytvářela co nejhezčí mumii, což bylo následováno přehlídkou mumií. Pro procvičení jejich zručnosti jsme si zahráli i štafetu s předávaným tenisákem, který ale nosili na lžici, mezi krkem a ramenem či mezi koleny. Všichni jsme se u toho velmi zasmáli ☺. Jako poslední bylo sbírání lístečků, které ukradl zlý padouch, který se jich nechtěl vzdát. Aby to nebylo tak lehké, měli ve dvojici přivázané nohy a museli běhat společně. Všichni to ve zdraví přežili a ukradené papírky sebrali zpět a vrátili původnímu majiteli.

Čas rychle uběhl a my museli posbírat všechny věci a rychle vyrazit zpět za rodiči, kteří na své ratolesti už netrpělivě čekali. S úsměvem na rtech jsme děti vrátili a tím také ukončili naši aprílovou oddílovku.

Yett

Výprava za pokladem

Na výlet za ztraceným pokladem jsme se sešli v hojném počtu v sobotu 2. 4. Na hlavním vlakovém nádraží už v 8:00. Cesta vlakem byla krátká a než jsme se nadáli, už jsme vystupovali v Kozolupách, kde se k nám ještě někteří přidali. Tím jsme byli konečně v kompletním počtu a mohli vyrazit. Prošli jsme Kozolupy a našli louku pro zakřičení pokřiku a rozdělení do skupinek hledačů, kteří se snaží získat zpět poklad, kteří ukradli neznámí loupežníci. Úkolem také bylo za cestu sesbírat co nejvíce penízku za hry, nebo sebranych při cestě. Naše putování vedlo po zelené značce podél řeky Mže, takže i když bylo horko, byla cesta příjemná.

Cestou děti potkaly různé překážky, jako ztracení v mlze a vymotání se z ní, pašeráci zvířat, klíště, které se neustále stěhovalo z člověka na člověka, boj a zneškodňování strašidel v jeskyních a také různě přírodní pohromy (např. potopa a šváby), kterým se museli vyhýbat. Kdo se nestihl schovat, dostal barevnou čáru na tvář, za které se na konci výpravy odečítaly penízky. Jednou z nejtěžších překážek byla cesta na samotnou zříceninu – vedla podél řeky a byla dosti příkrá, vypadala trochu jako pro kamzíky, ale jelikož jsme nemohli zlým loupežníkům poklad nechat, statečně jsme se vyškrábali až na vrchol a cíl naší cesty- zříceninu Buben.

Loupežníci nás zřejmě slyšeli přicházet, protože už na hradě nebyli. My jsme si všichni sedli do stínu, vyndali svačiny a opekli si buřty nad ohněm, abychom se posílili před hledáním pokladu. Nikdo netušil, co ho čeká. Prohlédli jsme si bývalý hrad a zjistili, že po celém areálu byl poschovávaný poklad z penízků a bonbónů, takže jsme se rychle vrhli na jeho hledání. Když už tam nezbylo nic, pomalu jsme se vydali zpět na vlak. Přecházeli jsme potůčky, hráli hry, šli cestou necestou a pomalu se přibližovali nádraží. Kvůli velkému parnu nám téměř došla voda, takže se několik záchránců z řad roverů vydalo na lov vody u místních obyvatel – úspěšně. Zbylo už jen vyhlásit vítěznou skupinu a nasednout na vlak v Plešnicích, který nás odveze domů. Všichni jsme byli příjemně unaveni a těšili se domů na chvíli klidu a na rodiče. Přijeli jsme v půl 4 zpět na hlavní vlakové nádraží a postupně se rozešli domů.

Yett